

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

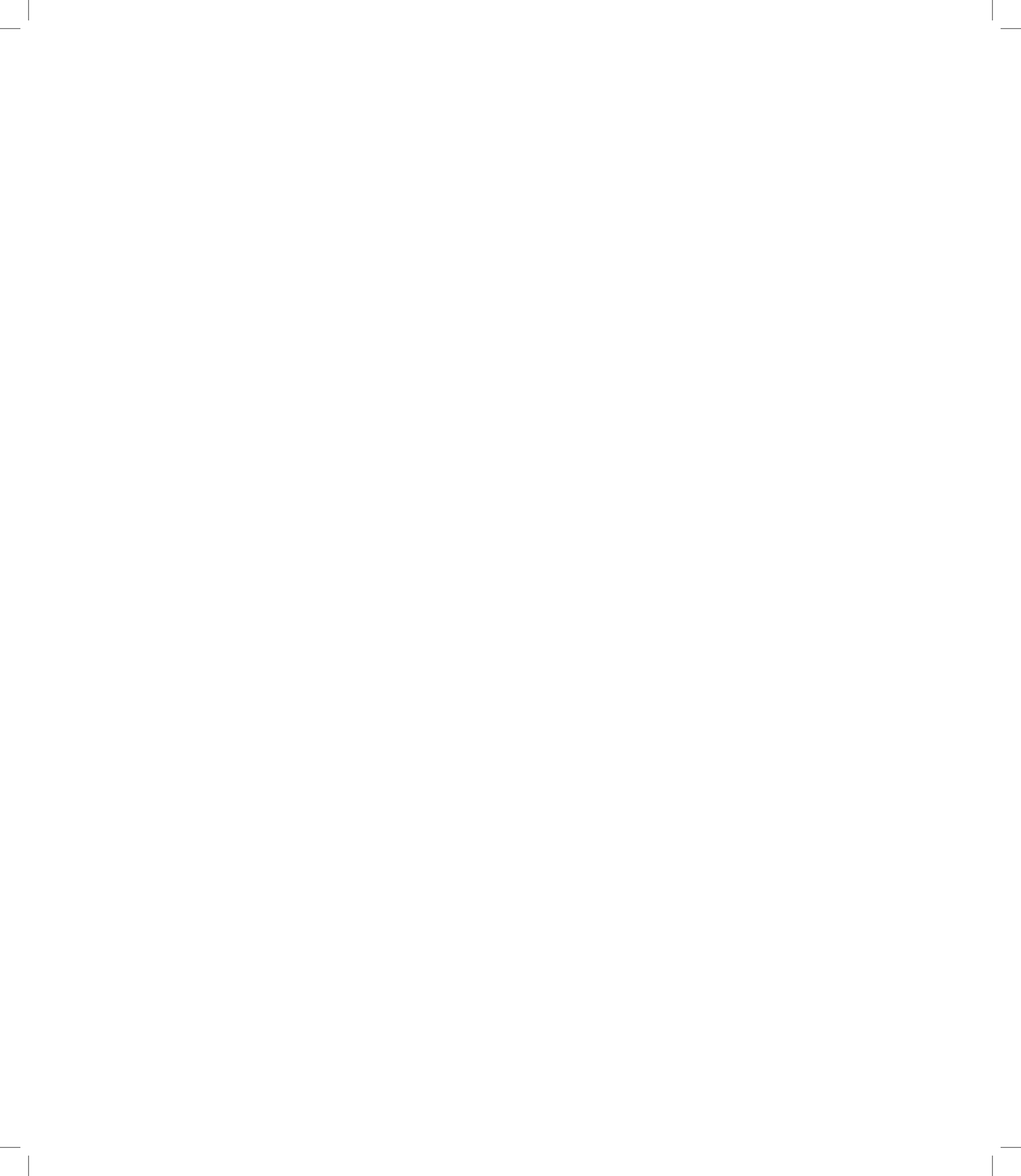
Eđitime Erken Eđitimle Bařla

Dostluk Yuvası

**“Bu yayın, Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin ortak finansmanıyla hazırlanmıştır.
Yayının içeriği yazarların sorumluluğunda olup hiçbir şekilde Avrupa Birliđi ve
Türkiye Cumhuriyeti’nin resmî görüşünü yansıtmak zorunda değildir.”**

Dostluk Yuvası

Deniz o sabah dedesinin sesiyle uyandı:

“KARA! KARA! Gelsene bak, mama kabın burada!”

Deniz hemen yataktan fırladı,
gidip kapıya dayandı.

Dedesi bahçe kapısının önündeydi
ve tatlı tatlı bir köpekle konuşmaktaydı:

“Eskici Kuçu, Kara, gel de doyor karnını.”

“Dede, neden eskici diyorsun ona?”

“Ben demiyorum, mahalleli öyle sesleniyor ona!

Ne bulursa getirip yığıyor bizim sokağa!

Karton parçaları mı istersin, pet şişeler mi, eski yastıklar mı!

Kırık şemsiyeler, eski battaniyeler, delik kazaklar mı!”

aca bir
Bu konu Deniz'in çok ilgisini çekti.
Her gün Kara'yı gözlemeye başladı.
Kara çöp diye atılanları bir bir ayıkladı,
koştura koştura yine sokağa taşıdı.
O gün hava da rüzgârlıydı,
gökyüzü bulutlarla kaplıydı.

Deniz ertesi sabah uyandığında
kulak verdi cama vuran yağmura.
Biraz daha gömüldü yorganının altına.
Dedesı bağırıyordu mutfakta:
“Haydi bakalım kahvaltıya!”

Deniz gittiğinde mutfağa,
burnunu cama dayadı merakla,
hayretle baktı sokağa...
Şaşıtı kaldı Kara'nın yaptıklarına!
Kim bilir, belki de mimardı!
Ama kimse bunu anlamamıştı!

Yuvalarla dolmuřtu sokak bahçe duvarları boyunca.
Kara en bařtaki evde oturuyordu gururla.
Deniz çok mutlu oldu böyle iyi kalpli bir köpek tanıdığına.

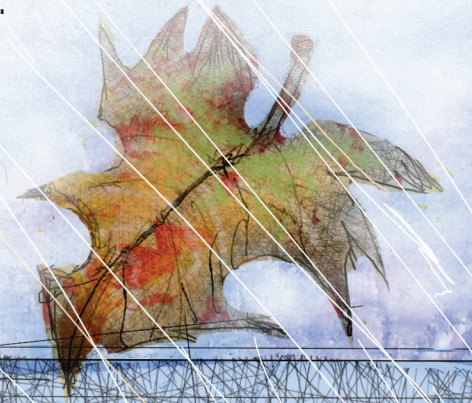

Yağmurdan kaçan hayvanlar sığınmıştı yuvalara.
Deniz sevgiyle baktı yuvalardan görünen burunlara.

Dede torun, kahvaltıyı bıraktılar masada,
yağmurluklarını attılar sırtlarına,
çıktilar beraberce sokağa,
önce hayvan dostlarını doyurmaya.

Deniz gittiğinde mutfağa,
burnunu cama dayadı merakla
hayretle baktı sokağa...
Şaşı kaldı Kara'nın yaptıklarına!
Kim bilir, belki de mimardı!
Ama kimse bunu anlamamıştı!

İNSAN KAYNAKLARININ
GELİŞTİRİLMESİ
PROGRAM OTORİTESİ

unicef
her çocuk için

